

TERZİ SİNCAPLAR

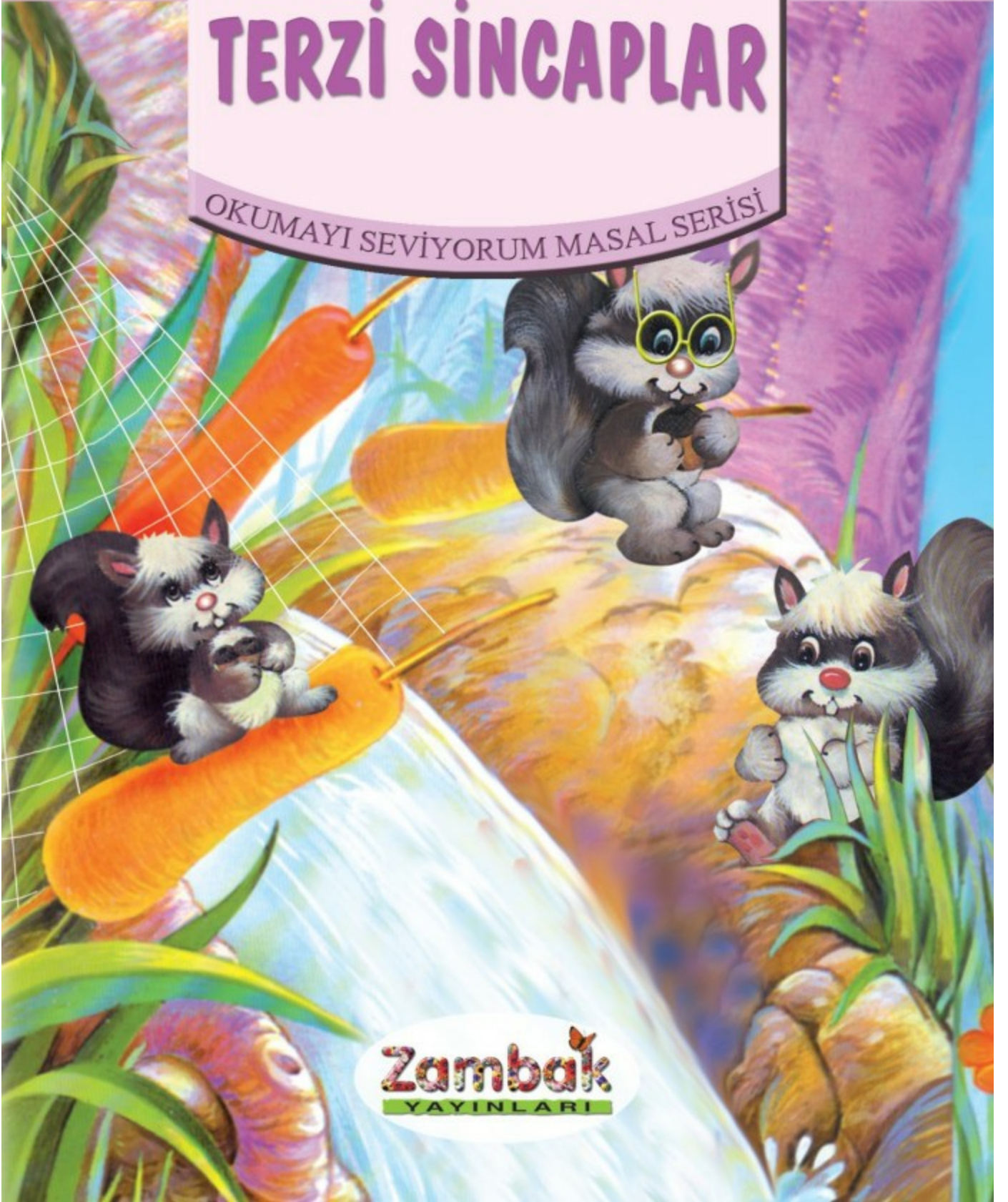
OKUMAYI SEVİYORUM MASAL SERİSİ

Zambak
YAYINLARI

TERZİ SİNCAPLAR

OKUMAYI SEVİYORUM MASAL SERİSİ

Zambak
YAYINLARI

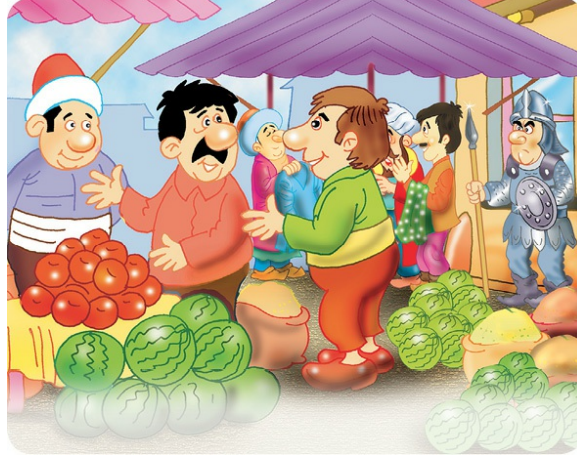
TERZİ SİNCAPLAR

Yazan
Osman KAPLAN

Zambak
YAYINLARI

TERZİ SİNCAPLAR

Evvel zaman içinde bir ülke varmış. Ülkedeki insanlar çok çalışkanmış. Kimileri tarımla uğraşır, güzel sebze ve meyve yetiştirirmiş. Kimileri de ticaretle uğraşır, ülkeye güzel mallar getirirlermiş. İnsanların memnun olmadıkları tek şey zalim krallarıymış.

Kral, halkından sürekli, yapamayacağı şeyler ister, yapamadıkları zaman onları cezalandırırmış. Bu yüzden halk çok mutsuz ve tedirginmiş.

Kral, bir gün adamlarıyla halkın arasına çıkmış. Ülkenin terzisine de uğramış. Terzi, “Eyvah, yandım!” diye düşünmeye başlamış. Kral, başlamış saymaya :

–Bana bir elbise dikeceksin. Bu elbiseyi mutluyken giyen mutsuz olacak. Mutsuzken giyen mutlu olacak. Hastayken giyen iyileşecek, iyiyken giyen hasta olacak, demiş.

Terzi de:

– Ama efendim, ben böyle bir elbise dikemem. Lütfen benden başka bir şey isteyin, demiş.

Kral da:

– Ben onu bunu bilmem. Terzi değil misin? Söylediğim gibi bir elbise istiyorum. Tam bir ay zamanın var, demiş.

Terzi:

– Peki efendim, nasıl isterseniz, deyip olduğu yerde yığılıp kalmış.

Bir ay değil bin ay olsa terzi böyle bir elbiseyi dikemeyeceğinden eminmiş.

Terzi, o ülkenin en becerikli terzisiymiş. Hatta komşu ülkelerdeki insanlara bile elbise dikermiş. Ama hiç, kralın istediği gibi bir elbise dikmemiş. Adamcağz bu işin içinden nasıl çıkacağım diye düşünmekten uyuyamıyormuş.

Derken günler bir bir geçmiş, elbisenin teslim edilmesine üç gün kalmış. Artık adamcağz komşularıyla, tanıdıklarıyla helalleşiyormuş. Aslanlara yem olacağını düşündükçe tüyleri diken diken oluyormuş.

Son gece terzi, ellerini açıp “Allah’ım, aslanlara yem olmak istemiyorum. Ne olur, beni zalim kraldan kurtar!” diye dua etmiş. Güneş’in doğmasına az bir zaman kalmış. Tam bu sırada tavandan sesler gelmeye başlamış. Terzi: “Nasıl olsa farelerdir.” deyip aldırış etmemiş. Fakat sesler giderek artıyormuş. Sonra tavandan üç tane sincap, terzinin masasının üzerine atlamış. Sincaplardan biri yaşlı ve gözlüklü, biri orta yaşlı, diğeri de gençmiş.

Yaşlı sincap, terziye:

– Üzülme terzi kardeş. Biz sana yardım etmeye geldik. Ben bu ülkedeki ormanın terzisiyim. Yanımdakiler de kalfamla çırağım, demiş.

Kaç gündür uyumayan terzi, “Herhâlde rüya görüyorum.” diye düşünmüş. Terzi sincap, devam etmiş:

–Başından geçenleri duyduk. Kötü kral senden sihirli bir elbise istemiş. Bu elbiseyi komşu ülkenin kralına gönderip onun mutsuz olmasını istiyormuş. Bütün bunları bize, evinin duvarında yuvası olan bir güvercin anlattı, demiş.

Terzi de gördüklerinin rüya olmadığını anlamış. Heyecandan bayılacak gibi olmuş. Sincaplar, konuşuyormuş, üstelik kralın niyetini de sezmişler. Terzi:

– Peki ne yapacağız, demiş.

Usta sincip:

– Meraklanma, önce şu elbiseyi dikelim. Gerisini sen bize bırak, demiş.

Sinciplar, ormana gidip ipek böceğinden kumaş, örümceklerden ip, arılardan iğne alıp gelmişler.

Sinciplar elbiseyi dikerken terzi de onları izlemiş. Sonunda ortaya göz kamaştıran bir elbise çıkmış.

Usta sincip:

– Şimdi bu elbiseyi güzelce hazırla. Kralın adamları geldiğinde onlara teslim et, demiş. Bu sırada

kralın adamları gelmiş.

– Ne oldu kralımızın emrettiği elbise? Yoksa onu dikmedin mi? Eğer dikmediysen ne olacağını çok iyi biliyorsun, demişler. Terzi:

– Hiç kralımızın emrini yerine getirmemek olur mu? Elbiseyi en güzel kumaşımdan, tam kralımızın istediği gibi diktim, demiş.

Adamlar, elbiseyi alıp gitmişler.

Kralın vezirlerinden birinin babası çok hastaymış. Vezir, elbiseyi gizlice babasında denemek istemiş. Tam elbisenin olduğu odadan çıktığı sırada kralla karşılaşmış. Kral:

– Ne arıyorsun bu saatte burada, demiş. Vezirin heyecandan dili tutulmuş, ağzı kupkuru olmuş.

– Şey kralım, içerdeki elbiseyi çok merak ettim. Siz onu göndermeden önce bir kez ben görmek istedim, bağışlayın efendim, demiş.

Kral:

– Peki kolunun altındaki o paket neyin nesi, diye sormuş.

Vezir de zaten bunu sormasından korkuyormuş. “Artık sonum geldi!” diye düşünürken kralın eşi gelmiş.

– Nerelerdesin, sabahtan beri seni arıyorum. Çabuk benimle gel, diyerek kralı götürmüş. Kral, vezirine:

– Seninle yarın görüşürüz, deyip gitmiş.

Vezir de hiç vakit kaybetmeden babasının yanına gidip geri gelmeliymiş. Vezir, babasının yanına gittiğinde apar topar elbiseyi babasına giydirmiş. Sonra geri dönüp kimseye hissettirmeden elbiseyi yerine koymuş. Vezirin babası, elbiseyi giyince iyileşmiş.

Kralın niyeti, elbiseyi komşu ülkenin kralına göndermekmiş. Çünkü komşu kral çok iyi ve mutlu bir insanmış. Kötü kral, elbiseyi ona hediye edip onun mutluluğunu bozacakmış.

Kral, sabah olunca elbisenin hazırlanıp iyi krala götürülmesini emretmiş. Elbisenin nasıl bir şey olduğuna bile bakmamış. “Bu elbiseyi giyince kral hastalanır. Böylece onun ülkesi de benim olur.” diye düşünüyormuş.

Bu arada bütün olup bitenleri sincaplar, ormandaki Yüce Kartal’a anlatmışlar. Yüce Kartal da sihirli elbiseyi iyi kralın atmacasına anlatmış. Atmaca da gelecek olan elbisenin özelliklerini iyi krala anlatmış. Kral, bu iyiliklerinden dolayı da ormandaki bütün hayvanlara iki yıl yetecek yiyecek dağıtmış.

Çok geçmeden kötü kralın adamları sihirli elbiseyi getirmişler. “Yüce kralımızın iyi niyet hediyesidir.” demişler. İyi kral:

– Kralınıza çok teşekkür ederim. Benim de bir elbisem var. Bu elbiseyi giyen dünyanın en zengin insanı olur. Üstelik bu elbiseyi giyen kişinin ömrü uzar. Ben de bu elbiseyi sizin kralınıza daha sonra göndereceğim, demiş.

İyi kral, sihirli elbisenin özelliklerini önceden öğrenmiş. Bunun için ülkesinde ne kadar hasta ve üzgün insan varsa hepsine elbiseyi giydirmiş. Böylece iyi kralın ülkesinde hasta ve üzgün insan kalmamış.

Daha sonra elbisenin rengini değiştirip boyatmış. Adamlarıyla birlikte kötü krala geri göndermiş. Gelen elbisenin rengi değişik olmasına rağmen vezir elbiseyi tanıımış.

- Sevgili kralım, bu elbiseyi giymeseniz iyi olur. İimde kötü bir his var, demiş. Kral:
- Ne demek içimde çok kötü bir his var? Yoksa sen benim dünyanın en zengin ve en uzun yaşayan insanı olmamı istemiyor musun? Nöbetçiler, derhal bu veziri zindana atın, demiş.

Kötü kral dünyanın en zengin insanı olacağını düşünüyormuş. Bu yüzden vakit kaybetmeden elbiseyi giymiş. Hatta o gece elbiseyle yatmış. Sabah kalktığında bir de ne görsün! Sanki doksan yaşında gibiymiş. Yemek yiyecek, hatta konuşacak hli bile kalmamış. Çok geçmeden şiddetli bir şekilde hastalanmış, ülkesini ynetemeyecek hâle gelmiş.

Ülke halkı kötü kral başlarından gidince bayram yapmış. Dedeler ve nineler, senelerce kötü kralın başından geçenleri torunlarına anlatmışlar. O devirde yaşayan çocuklar, yapılan kötülüklerin bir gün insanın kendisine döneceğini iyice öğrenmişler.

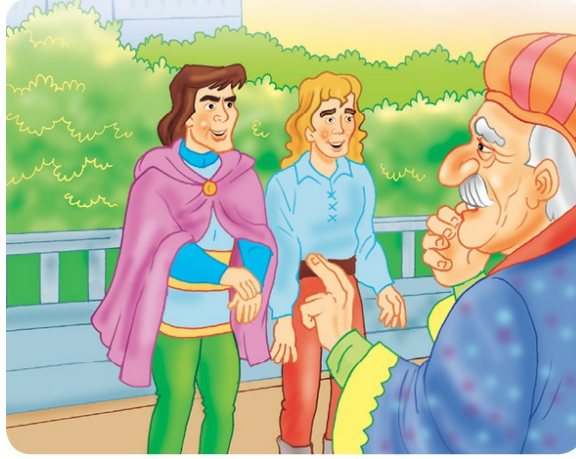
İyi kral, kötü krala çok uzak bir köyde bir kulübe ve biraz da toprak vermiş. Ömrünün gerisini burada geçirecekmiş. Küçük kulübenin yanında bir meşe ağacında da her zaman bir sincap ailesi yaşamış.

ZÜMRÜT KUYU

Evvel zaman içinde insanların çok mutlu olduğu bir şehir varmış.

Bu şehrin etrafı denizlerle çevriliymiş. Ülkenin ormanları çok, havası tertemizmiş. Şehrin çok yetenekli olan valisi, şehrin gelişmesi için elinden geleni yaparmış.

Çok yaşlı olan vali, ölmeden önce iki oğlundan birini yerine geçirmek istiyormuş. Fakat hangisini geçireceğine karar veremiyormuş.

Bir gün vali, şehirde bir araştırma yapılmasını emretmiş. Hangi oğlu daha çok seviliyorsa onu yerine geçirecekti. Araştırma sonuçlarına göre küçük oğlu daha çok seviliyormuş.

Bu durumu öğrenen büyük oğul, kardeşini çok kıskanmış. “Ne yapıp edip kardeşimi buralardan uzaklaştırmalıyım.” diye düşünmüş. Sonra da bir plan yaparak kardeşinin yanına gitmiş:

- Babam bizi bir sınav yapacak, bu sınavı geçen vali olacak, demiş. Küçük kardeş:
- Nedir bu sınav? Anlat bakalım, demiş. Ağabeyi de:
- Şehrimizin kuzeyindeki denizi aşacaksın. Kıyıya ulaştıktan sonra iki başlı kartalların yaşadığı dağı geçeceksin. Dağı aştıktan sonra bir çöle çıkacaksın. İşte bu çölün ortasında bir kuyu var. Bu kuyunun duvarları saf altındandır ve dibinde zümrütler vardır, demiş.

– Eee, sonra ne olacak?

– Oradan gelirken zümrüt getireceksin. Senden sonra da ben gideceğim. En fazla zümrüt getiren, babamızın yerine geçecek. Eğer bir ay içinde dönmezsen valiliği kaybetmiş sayılırsın, ona göre. Yarın gün doğmadan yola çıkmalısın, demiş.

İyi niyetli küçük kardeş, ağabeyinin söylediklerinin hepsine inanmış. Sabah gün doğmadan yola çıkmış. Küçük kardeşin gemisi, denizi geçerken çıkan fırtına sebebiyle batmış.

Küçük kardeş, denizde yüzerek canını kurtarmaya çalışıyormuş. Bu sırada bir balina genci midesine indirmiş.

Küçük oğul, balinanın midesine indiğini hissetmiş. Orada erimemek için hareket etmeye başlamış. Gencin hareket etmesinden balina o kadar rahatsız olmuş ki yuttuklarını ağızından çıkarmak zorunda kalmış. Balinadan kurtulan genç, biraz daha yüzdükten sonra bir kıyıya ulaşmış.

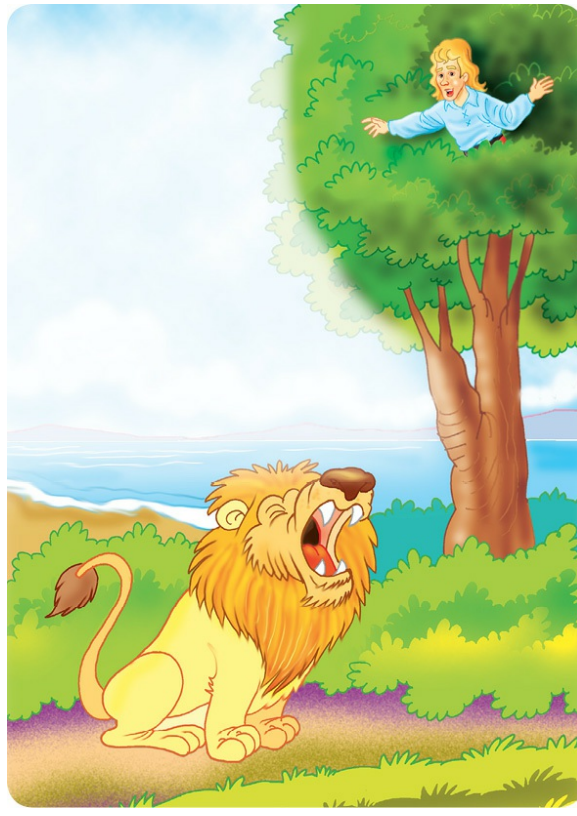

Kıyıya ulaştığında başının üzerinde dolanan iki başlı kartalları görmüş. Hemen etrafına bakınıp kaçacak bir yer aramış. Karşıdaki dağa doğru bir yol olduğunu fark etmiş. Dağa doğru koşmaya başlamış. Bu sırada bir kartal ona doğru süzülüyormuş. Can havliyle kendini kayalıkların arasına atınca kartaldan kurtulmuş. Hem biraz kendine gelebilmek hem de kartallardan kurtulmak için beklemiş.

Küçük kardeş gizlice dağı aşmış. Sabaha doğru bir ormana ulaşmış. Bu sırada bir kükreme sesi duymuş. Karşıdan bir aslan geliyormuş.

Aslan, gence doğru koşarak ilerliyormuş. Genç ise var gücüyle kaçmaya başlamış. Sonra, bir ağaca tırmanmış. Gencin tırmandığı bu ağaç bir piton yılanının yuvasıymış.

Aslan bile yılanı görünce canını kurtarmak için oradan uzaklaşmış. Genci gören yılan öyle bir tıslıyormuş ki gencin yüreği yerinden hoplamış. Yılanın bir dişinin boyu, gencin kafası kadarmış. Korkudan kollarında derman kalmayan genç, yere düşmüş.

Yere düştüğünde bir de bakmış, aslan yok. Kendini toplayıp kaçmaya devam etmiş. Aslan ise avının kaçtığını görünce tekrar kovalamaya başlamış. Bu defa gencin önüne bir kuyu çıkmış. Canını kurtarmak için kendini kuyuya atmış.

Kuyunun içi su yerine bal şerbetiyle doluymuş. Duvarları ise saf altındanmış. Kuyunun dibinde ise dünyanın en değerli zümrütleri varmış. Bal şerbetinden kana kana içen genç, kendine gelmiş. İçinden: “İşte ağabeyimin bahsettiği kuyu burası olmalı.” diye geçirmiş.

Sonra elindeki zümrütlere bakarken kuyunun ağzında bekleyen aslanı görmüş. Aslan eğilip de kuyunun içine bakmış. Zümrütlerin ışıltısından gözleri öyle bir kamaşmış ki hiçbir şey göremez olmuş. Genç, aslanın etrafı göremediğini anlamış. Zümrütleri ve altınları yanında getirdiği çuvala

doldurmuş.

Kuyudan çıkıp aslanın yanından yürüyerek geçmiş. Aslan, gözleri kamaştığı için genci fark edememiş.

Genç adam, ormanda giderken aynı yılan yine karşısına çıkmış. Yılan:

– Sısssss! Bu defa seni elimden kim kurtacak bakalım, sıssssss, demiş.

Genç, ne yapayım ne edeyim diye düşünürken yılan onun üzerine atlamış. Gencin çuvalındaki zümrütler dökülmüş. Yılanın gözü zümrütlerin ışıltısından öyle bir kamaşmış ki kaçacak karanlık bir yer aramış. Genç de zümrütlerini toplayıp yoluna devam etmiş.

Genç, bir süre sonra iki başlı kartalların olduğu dağa gelmiş. Hemen zümrütlerden kendine bir tac yapmış. Öylece yoluna devam etmiş. Tabi ki zümrütlerin ışıltısından hiçbir kartal ona saldıramamış. Çünkü zümrütlerin parlaklığından kartallar da onu göremiyormuş.

İki başlı kartalların yaşadığı dağı da geçen genç, denizin kıyısına gelmiş. Denizin kenarında hemen kendine bir sal yapmış ve yola koyulmuş. Ne deniz dalgalanmış ne de ona balık saldırmış. Hiçbir zarar görmeden babasının sarayına gelmiş.

Küçük oğlunu sağ salim karşısında gören vali, gözyaşlarını tutamamış.

Hemen:

– Anlat bakalım, nerelerdesin kaç zamandır? Bu kadar zamandır ne yedin ne içtin? Nasıl hayatta kalmayı başardın, diye sormuş.

Küçük oğul başından geçenleri bir bir anlatmış. Sonra babası:

– Ağabeyini gördün mü? Onu, senin peşinden göndermiştim. Benden izinsiz seni nerelere göndermiş. Söyle onu gördün mü, diye sormuş.

Genç:

– Görmedim babacığım, demiş.

Hemen ertesi gün küçük oğul, şehrin yeni valisi olmuş. Aradan çok zaman geçmemiş. Yeni vali getirdiği zümrütlerle şehrini dünyanın en zengin şehri yapmış.

Valinin ağabeyi ise kardeşinin peşinden denize açıldığında gemisi batmış. Canını zor kurtarıp kendini bir sahile atmış. Sahiline çıktığı ülke Kokulu Ülke'ymiş.

Kokulu Ülke’de çok güzel çiçekler varmış. Bu yüzden ülkeye bu isim verilmiş. Ülkede gemi olmadığı için de bu yabancı bir daha geri dönememiş. Zaten ülkenin insanları, gelen bu yabancıyı çok sevmişler ve onu başlarına kral yapmışlar.

Gökten üç zümrüt düşmüş. Biri bu masalı yazana, biri okuyana, biri de dinleyen herkese...

EN UZUN AĞAÇ

Evvel zaman içinde, yemyeşil bir ormanın kenarında iki komşu köy varmış.

Bu köylerden birindeki insanlar odunculukla geçinirmiş. Diğer köy halkı hayvancılık yaparmış. Köylerin kendilerine ait ormanları varmış. Bir köy diğer köyün ormanından ağaç kesmezmiş. Hayvancılıkla geçinen köyün ormanındaki ağaçlar çok büyükmüş. Çünkü ormandan hiç ağaç kesmezlermiş. Diğer köyün halkı da odunculukla geçindiği için günden güne ormanları azalıyormuş. Ama kestikleri ağaçların yerine yeni fidan dikmezlermiş.

Hayvancılıkla geçinen köyün ormanında bir ağaç varmış ki başı göklere değermiş. Ağacın adı da bu yüzden uzun ağaçmış.

Bu iki köyde yaşayan insanlar hayatlarından memnunmuş. Herkes birbiriyle iyi geçinir, kimse kalp kırmazmış.

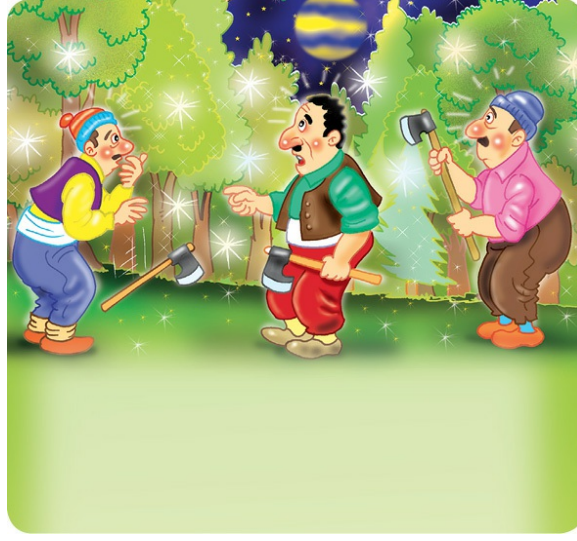
Gel zaman git zaman, oduncu köyün ormanı iyice azalmış. Köyün yaşlıları:

– Böyle yapmayın, kestiğiniz ağaçların yerine yenilerini dikin, demişler ama dinleyen kim! Zamanla oduncu köyde geçim sıkıntısı başlamış. Onlar da diğer köyün ormanından ağaç kesip satmayı düşünmüşler.

Komşu köyün ormanından ağaç kesmeye başlamışlar. Ağaçların kesilmeye başlamasıyla insanlar arasında huzursuzluklar da başlamış. Birbirini hiç üzmeyen insanlar, kavga eder hâle gelmiş.

Bir gün oduncu köyden bazı insanların aklına kötü bir fikir gelmiş. Uzun ağacı gizlice kesip satmayı düşünmüşler. Bu kötü adamlar kırk kişiymiş. “Bu ağacı kesip satarsak hepimiz zengin oluruz.” diye düşünmüşler. “İki gece sonra, tam gece yarısı hep beraber uzun ağacın yanında buluşalım.” diye kararlaştırmışlar.

İki gece sonra, tam gece yarısı uzun ağacın yanına gelmişler. Baltaları ellerine almışlar. Tam ağacı kesmeye başlayacakları sırada garip şeyler olmaya başlamış. Ormandaki ağaçlar her göz açıp kapayıştta bir bir kayboluyormuş. Ortalıkta uzun ağaçtan başka ağaç kalmamış.

Kırk kişinin şaşkınlıktan eli ayağına dolaşmış. Bazıları:

– Kaçalım buradan, burada garip şeyler oluyor, demiş. Bazıları:

– Bırakın diğer ağaçları, biz zaten bunu kesmeye gelmiştik. Haydi, alın baltalarınızı ellerinize. Bu iş bitince zengin olacağız, zengin, demişler.

Sonunda çabucak uzun ağacı kesip götürmeye karar vermişler. Tekrar ağacın etrafına dizilmişler, herkes sırayla ağaca baltasını sallayacakmış. Böylece kocaman ağacı yorulmadan keseceklermiş.

Fakat başlarına geleceklerden habersiz, ağacı kesmeye başlamışlar. İşte tam bu sırada ne olduysa olmuş. Ağaca kim balta vursa hemen onun arkasına bir aslan gelivermiş. Ama karanlıktan dolayı aslanları görememişler. Gariplikler bununla da bitmemiş. Ağaçta, kestikleri yer hemen kapanıyormuş. Böylece sabaha kadar uğraşmışlar ama ağaçta bir çentik bile oluşmamış.

Sabaha karşı evlerine geri dönmeye karar verdiklerinde arkalarında duran aslanları görmüşler. Kırk kişinin kırkı da korkudan bayılmış. Aslanlar onları sürükleyerek ormanın dışına götürmüş. Bu kırk adam, ayıldığında ormandaki tüm ağaçların yerli yerinde olduğunu görmüşler. Ne yaşadıklarından bir şey anlamışlar ne de korkularından bir daha ormana gidebilmişler.

O gece, kırk kişi uzun ağaca balta vurdukça gökten yıldız kaymış. Köyün yaşlılarından biri, gece, yıldızların kaydığını görmüş. Yıllar önce de böyle şeyler olduğunu hatırlayarak çok üzülmüş. Ormanın ve uzun ağacın sırrını bu ihtiyardan başka bilen kimse yokmuş.

Yaşlı adamın üç oğlu varmış. O sabah en küçük oğlunu yanına alarak ormana gitmiş:

– Gözümün nuru oğul. Sana anlatacaklarımı kimselere söyleme. Ta ki ne zaman çok yaşlanırsın o zaman en güvendiğin birine söylersin, demiş. Genç, babasının neler anlatacağını merakla beklemiş. Derken ormana gelmişler ve ihtiyar:

– Bak oğul, biz bu ormandan hiç ağaç kesmeyiz. Bu ormandaki ağaçlar gece yarısı iyilik meleğine dönüşerek dürüst insanların evlerine sevgi dağıtırlar. Bundan dolayı bizim köyümüzde hiç kavga olmaz.

Bu ağaçların başkanı da şu uzun ağaçtır. Eğer uzun ağacı kesmeye kalkarsan seni aslan kovalar. Geceleyin de yıldız kayar. Hem zaten kesmeye çalışsan da kesemezsin, demiş.

Babasının anlattıkları karşısında oğlunun ağzı bir karış açık kalmış. Hayretinden gözleri kocaman olmuş. Yaşlı baba konuşmaya devam etmiş:

– Eğer birileri ağacı kesmeye çalışırsa iyilik meleği ormandan gider. Artık o insanların, çevreye sevgiyle bakması zorlaşır. Dün gece de gökten kırk yıldız kayd, demiş.

– Demek ki babacığım, dün gece kırk kişi uzun ağacı kesmeye çalıştı, öyle mi?

– Evet, ne yazık ki öyle.

İhtiyar ve oğlu, şaşkın bir şekilde evlerine geri dönmüşler. O günden sonra ormandan ağaç kesmeye kimse cesaret edememiş. Kırk kötü adam yaptıklarından çok pişman olup kendilerinden utanmışlar. Aradan beş yaz, beş kış geçmiş. Orman eski hâline dönmüş. İnsanlar barış ve mutluluk içinde yaşamaya devam etmişler.

Okumayı Seviyorum Masal Serisi

1. Kralın Rüyası
2. Kralın Mektubu
3. Ballı Kaval
4. Terzi Sincaplar
5. Kral ve Bülbül
6. Sevgi Ağacı
7.    Yaramaz
8. Büyük Yarış

Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında
Yönetmeliğin 5 inci maddesinin ikinci fıkrası çerçevesinde
bandrol taşıması zorunlu değildir.

Zambak
YAYINLARI

9 789752 663985